

større Forbrydelser, end netop denne. (Alfred Christensen: Men der fortsættes med: „medmindre“ o. s. v.). Ja, det kommer bagefter. Her er Undtagelserne givet i de specielle Paragraffer:

Dernæst fremhævede det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Jessen), at det neppe gik an at indføre Gebyrer i private Politisager, hvor der nu ikke betales saadanne. Ja, det skal jeg for saa vidt indrømme, men der er her to Hensyn at afveje mod hinanden. Det maa erindres, at Stævningsmanden er en rent privat Person, og man kan dog ikke paalægge en saadan det Hverv at besørge et Ærinde uden at give ham noget Vederlag for hans Ulejlighed, i dette Tilfælde altsaa 50 Øre. Det ærede Medlem spurgte med Hensyn til § 2, 4de Stykke, hvorledes Diæterne, naar Stævningsmanden maa være fraværende i længere Tid fra sit Hjem, skulde udregnes. Det kan vi altid overveje i Udvalget. Det er en Bestemmelse, som jeg ikke tillægger overmaade megen Betydning. Jeg tror, at med de nuværende Kommunikationsmidler vil det sjældent indtræffe. Det er nærmest optaget som en ex tuto-Bestemmelse, den vil neppe blive meget hyppig anvendt i Praksis.

Endvidere fremdrog det ærede Medlem (Jessen) § 11, sidste Stykke, som bestemmer, at der for Genoptagelse af en Sag, naar vedkommende er udeblevet og ønsker Sagen genoptaget, fordi Udeblivelsen var ham utilregnelig, skal der erlægges Inkaminationsgebyr. Jeg tror, at det er en ganske god Bestemmelse. Den vil nemlig netop modvirke det, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) pointerede kunde ske, nemlig at chikanøse indstævnte, de, som har Lyst til at trække Sagen i Langdrag, udebliver. Det vil de være mere tilbøjelige til, hvis de uden at erlægge noget for det kunde gaa op og søge Sagen genoptaget. Endelig er Sagens Genoptagelse dog ogsaa en Ulejlighed for Retten, og Gebyret er jo fastsat ud fra det Princip, at der skal betales noget, om end kun lidt, for den Ulejlighed, man forvolder Retten.

Saa indvendte det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at der i Retsplejelovens Kap. 16 indeholdes forskellige Regler, som forudsatte en anden Retsordning end den, vi nu har. Ja, det er rigtigt, men Følgen bliver blot, at disse Regler ikke kommer til Anvendelse, før hele Retsplejeloven træder i Kraft. Men derfor sker der ingen Skade, ved at Kap. 16 er traadt i

Kraft. Naar det ærede Medlem henviste til § 146, der giver Ret for Landsretterne og Anklageren til ikke at sende det, der skal forkyndes, direkte til Stævningsmændene, men til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske, kan jeg ikke indse, at der sker nogen som helst Skade, ved at denne Bestemmelse allerede nu bliver gældende Ret, selv om den ikke kan anvendes før senere, naar hele Retsplejeloven er traadt i Kraft. — Det ærede Medlem spurgte, hvorledes der skulde forholdes med Kompetenceattesterne for Stævningsmænd for Fremtiden. Nu skal jo Retsbetjentene i den Kreds, hvor Stævningsmanden bor, attestere, at han er rette Stævningsmand for vedkommende Jurisdiktion, men for Fremtiden behøves der kun en Attest, der gaar ud paa, at han overhovedet er Stævningsmand. Det er et absolut Fremskridt, som Kap. 16 i Retsplejeloven i saa Henseende indeholder, og det er da godt, at denne Bestemmelse bliver indført jo før jo hellere.

Det ærede Medlem (Alfred Christensen) gjorde nogle Bemærkninger til Retsplejelovens § 157, der indeholder en Bestemmelse om, at „naar der af Retten i et behørig afholdt Møde træffes Beslutning om Tidspunktet for et nyt Møde eller for en Retsbehandlings Iværksættelse, anses de Personer, der er til Stede og paahører Beslutningen, for at have faaet tilstrækkelig Underretning derom“. Det kan jo meget godt ske under vort nuværende Processystem, at man f. Eks. har en Vidneførsel i Dag, men at den bliver udsat i 8 Dage, og saa er det ganske urimeligt, da begge Parter er til Stede, at den ene skal være nødt til at give den anden speciel Underretning om det, han meget godt ved i Forvejen. Derfor tror jeg, at de reelle Indvendinger, det ærede Medlem fremførte mod at lade Kap. 16 træde i Kraft nu, ikke har noget paa sig. Jeg er der altsaa ganske enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer).

Ligeledes kom det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ind paa det Spørgsmaal, hvorfor denne Forandring med Hensyn til Stævningers Forkyndelse ikke ogsaa er foreslaaet gennemført i København og paa Frederiksberg, og det ærede Medlem kunde have føjet til: i Købstæderne, thi den gælder heller ikke for Købstæderne. Det er selvfølgelig ikke, fordi Postbudene i København eller i Købstæderne eller paa Frederiksberg ikke anses for at være fuldt paa Højde med Landpostbudene, men Aar-